

**แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)**

แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖
กรณีอำนาจผู้บริหารท้องถิ่น

**องค์การบริหารส่วนตำบลบางจาก
อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี**

สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางจาก
งานวิเคราะห์นโยบายและแผน
โทร. ๐-๓๒๔๗ - ๓๘๐๕
โทรสาร ๐-๓๒๔๗ - ๓๘๐๖ ต่อ ๑๗

เหตุผลและความจำเป็น

ตามที่หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะ ข้อ ๓.๙ กำหนดว่า เมื่อมีราชกิจจานุเบกษาประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำหมุดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในส่วนที่ ๒ และส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ โดยเป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่นในการดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม นั้น

เนื่องด้วย แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ เรียบร้อยแล้ว ดังนั้น เพื่อปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ดังกล่าว และอาศัยอำนาจตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๒๑ จึงได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ โดยแก้ไขยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในส่วนที่ ๒ ให้ถูกต้องและเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และประสานแผนพัฒนากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลบางจาก

๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนางค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑) ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑) ยุทธศาสตร์ชาติชาติ ๒๐ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐

สถานการณ์แนวโน้มในการพัฒนาประเทศ

ในปัจจุบันประเทศไทยยังคงมีประเด็นความท้าทายการพัฒนาในหลายมิติ ทั้งในมิติเศรษฐกิจที่โครงสร้างเศรษฐกิจยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมอย่างเต็มที่ ผลผลิตทางการผลิตของภาคบริการและภาคเกษตรยังอยู่ในระดับต่ำ คุณภาพและสมรรถนะของแรงงานที่ยังไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ มิติทางสังคมที่การยกระดับรายได้ของประชาชน การแก้ปัญหาด้านความยากจนและความเหลื่อมล้ำ การพัฒนาคุณภาพการให้บริการและการขยายโอกาสในการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะยังคงมีช่องว่างที่สามารถพัฒนาต่อไปได้ มิติสิ่งแวดล้อมที่การฟื้นฟูและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยังเป็นประเด็นสำคัญสำหรับ การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน และมิติของการบริหารจัดการภาครัฐที่ยังขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองความต้องการในการแก้ปัญหาของประชาชนได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังมีสถานการณ์ที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานลดลงและประชากร สูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแบบ ก้าวกระโดด ความท้าทายใหม่ๆ ซึ่งมาจากการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ทั้งด้านความมั่นคงและเศรษฐกิจ การเชื่อมโยงกัน อย่างซับซ้อนจากการรวมกลุ่มภายในภูมิภาคและการเปิดเสรีด้านต่างๆ ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศ ซึ่งสถานการณ์ ดังกล่าวจะก่อให้เกิดความท้าทาย ในการพัฒนาประเทศทั้งในมิติความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ดังนั้น ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนยุทธศาสตร์ ด้านต่าง ๆ ที่รอบคอบและครอบคลุมเพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อน การพัฒนาประเทศ ให้เจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

วิสัยทัศน์ เป้าหมาย และตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์ประเทศคือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศ ที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมาย การพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติ มั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของ ประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคมนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจและการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของ ทรัพยากร

ธรรมชาติ

๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

๑. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง
๒. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์
๔. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ
๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

วิสัยทัศน์ประเทศไทย 2580

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

มั่นคง	มั่งคั่ง	ยั่งยืน
<ul style="list-style-type: none"> • มีความมั่นคงปลอดภัยจากการเปลี่ยนแปลง ทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง • ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย • สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคง มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน • มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ 	<ul style="list-style-type: none"> • ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกระดับเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกัน • เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของทางเชื่อมโยงในภูมิภาคที่เกื้อหนุนภาคขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน มีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง อาทิ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงินและทุนอื่นๆ 	<ul style="list-style-type: none"> • การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญด้านรายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างค้ำต้อง โดยไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติเป็นพาคดี ไม่ทำลายภาวะต่อสิ่งแวดล้อม • มีการผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลก • คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ทุกภาคส่วนในสังคมยึดมั่นและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กรอบแนวทางที่สำคัญของยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

๑. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสถานะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกရာช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับ ความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้าน ความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหา แบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) ความสุขของประชากรไทย (๒) ความมั่นคง ปลอดภัยของประเทศ (๓) ความพร้อมของกองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง และการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ความมั่นคง (๔) บทบาทและการยอมรับในด้านความมั่นคงของไทย ในประชาคมระหว่างประเทศ และ (๕) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวมโดยประเด็น ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ประกอบด้วย ๕ ประเด็น ได้แก่

๑.๑ การรักษาความสงบภายในประเทศ เพื่อสร้างเสริมความสงบเรียบร้อย และสันติสุขให้เกิดขึ้นกับประเทศชาติบ้านเมือง โดย (๑) การพัฒนาและเสริมสร้างคน ในทุกภาคส่วนให้มีความเข้มแข็ง มีความพร้อมตระหนักในเรื่องความมั่นคง และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา (๒) การพัฒนาและเสริมสร้าง ความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ (๓) การพัฒนาและเสริมสร้างการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล เห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติมากกว่า ประโยชน์ส่วนตน และ (๔) การพัฒนาและเสริมสร้างกลไก ที่สามารถป้องกันและขจัดสาเหตุของประเด็นปัญหา ความมั่นคงที่สำคัญ

๑.๒ การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง เพื่อแก้ไขปัญหาเดิม และป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาใหม่เกิดขึ้น โดย (๑) การแก้ไขปัญหาความมั่นคงในปัจจุบัน (๒) การติดตาม เฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่อาจอุบัติขึ้นใหม่ (๓) การสร้างความปลอดภัยและความสันติสุขอย่างถาวรในพื้นที่จังหวัด ชายแดนภาคใต้ และ (๔) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งทางบกและทางทะเล

๑.๓ การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถของกองทัพและหน่วยงานด้านความมั่นคง โดย (๑) การพัฒนาระบบงาน ข้าราชการแห่งชาติแบบบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ (๒) การพัฒนาและฝึกพลกำลังอำนาจแห่งชาติ กองทัพและหน่วยงาน ความมั่นคง รวมทั้งภาครัฐและภาคประชาชน ให้พร้อมป้องกันและรักษาอธิปไตยของประเทศ และเผชิญภัยคุกคามได้ทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ และ (๓) การพัฒนาระบบเตรียมพร้อมแห่งชาติและการบริหารจัดการภัยคุกคามให้มีประสิทธิภาพ

๑.๔ การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ เพื่อสร้างเสริมความสงบสุข สันติสุข ความมั่นคง และความเจริญ ก้าวหน้า ให้กับประเทศชาติ ภูมิภาค และโลก อย่างยั่งยืน โดย (๑) การ เสริมสร้างและรักษาดุลยภาพสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ (๒) การเสริมสร้างและธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค และ (๓) การร่วมมือทางการพัฒนากับ ประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ

๑.๕ การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม เพื่อให้กลไกสำคัญต่างๆ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการใช้หลักธรรมาภิบาล และการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด โดย (๑) การพัฒนาโลกให้พร้อมสำหรับ การติดตาม เฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกัน และแก้ไขปัญหาคความมั่นคงแบบองค์รวม อย่างเป็นรูปธรรม (๒) การบริหารจัดการความมั่นคงให้อื้ออำนาจต่อการพัฒนา ประเทศในมิติอื่น ๆ และ (๓) การพัฒนาโลกและองค์กรขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ ด้านความมั่นคง

๒. ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมาย การพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐาน แนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติ ที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจ และสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปรุงปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่นาคต ผ่านการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อม ให้อื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการพัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับ รูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปรุงปัจจุบัน พร้อมทั้งส่งเสริม และสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และ การกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคน ในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์ มวลรวมภายในประเทศ และการกระจายรายได้ (๒) ผลผลิตภาพการผลิตของประเทศ ทั้งในปัจจุบันการผลิตและแรงงาน (๓) การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา และ (๔) ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน ประกอบด้วย ๕ ประเด็น ได้แก่

๒.๑ การเกษตรสร้างมูลค่า ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตภาพการผลิต ทั้งเชิงปริมาณ และมูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตร ประกอบด้วย (๑) เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น (๒) เกษตรปลอดภัย (๓) เกษตรชีวภาพ (๔) เกษตรแปรรูป และ (๕) เกษตรอัจฉริยะ

๒.๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยสร้างอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและ เทคโนโลยีแห่งอนาคต ประกอบด้วย (๑) อุตสาหกรรมชีวภาพ (๒) อุตสาหกรรมและ บริการการแพทย์ครบวงจร (๓) อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญา ประดิษฐ์ (๔) อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์และ (๕) อุตสาหกรรม ความมั่นคง ของประเทศ

๒.๓ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยการรักษากรุงเป็น จุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับ และเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง ประกอบด้วย (๑) ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม (๒) ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ (๓) ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย (๔) ท่องเที่ยวสำราญทางน้ำและ (๕) ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค

๒.๔ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก ครอบคลุมถึงโครงสร้างพื้นฐาน ทางกายภาพในด้านโครงข่ายคมนาคม พื้นที่และเมือง รวมถึงเทคโนโลยี ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ โดย (๑) เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ (๒) สร้าง และพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ (๓) เพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ (๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่ และ (๕) รักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค

๒.๕ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ สร้างและพัฒนา ผู้ประกอบการยุคใหม่ ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน โดย (๑) สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ (๒) สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน (๓) สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด (๔) สร้างโอกาส เข้าถึงข้อมูล และ (๕) ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่ครอบคลุมด้าน และมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ ๓ และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอด ชีวิต ผู้การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ ที่ดีของคนไทย (๒) ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต และ (๓) การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ประกอบด้วย ๗ ประเด็น ได้แก่

๓.๑ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วม ปลุกฝังค่านิยม และวัฒนธรรมที่พึงประสงค์โดย (๑) การปลุกฝังค่านิยมและวัฒนธรรม ผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว (๒) การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา (๓) การสร้างความเข้มแข็ง ในสถาบันทางศาสนา (๔) การปลุกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน (๕) การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ (๖) การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลุกฝัง ค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม และ (๗) การส่งเสริม ให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อ ส่วนรวม

๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนาคนเชิงคุณภาพ ในทุกช่วงวัย ประกอบด้วย (๑) ช่วงการตั้งครรภ์/ปฐมวัย เน้นการเตรียมความพร้อม ให้แก่พ่อแม่ก่อนการตั้งครรภ์ (๒) ช่วงวัย เรียน/วัยรุ่น ปลุกฝังความเป็นคนดี มีวินัย พัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับศตวรรษที่ ๒๑ (๓) ช่วงวัยแรงงาน ยกระดับ ศักยภาพ ทักษะและสมรรถนะแรงงานสอดคล้องกับความต้องการของตลาด และ (๔) ช่วงวัยผู้สูงอายุ ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุเป็นพลังในการขับเคลื่อนประเทศ

๓.๓ ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงใน ศตวรรษที่ ๒๑ มุ่งเน้น ผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา โดย (๑) การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการ พัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ (๒) การเปลี่ยนโฉมบทบาท “ครู” ให้เป็นครูยุคใหม่ (๓) การเพิ่ม ประสิทธิภาพระบบ บริหารจัดการศึกษาในทุกกระดับ ทุกประเภท (๔) การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต (๕) การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และการวาง ตำแหน่งของประเทศไทย ในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก (๖) การวาง พื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม และ (๗) การสร้างระบบ การศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

๓.๔ การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย โดย (๑) การพัฒนาและส่งเสริม พหุปัญญาผ่านครอบครัว ระบบสถานศึกษา สภาพแวดล้อม รวมทั้งสื่อ ตั้งแต่ระดับปฐมวัย (๒) การสร้างเส้นทาง อาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบสนับสนุน ที่เหมาะสมสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษผ่านกลไก ต่าง ๆ และ (๓) การดึงดูด กลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติและคนไทยที่มีความสามารถในต่างประเทศให้มาสร้างและ พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับประเทศ

๓.๕ การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี ครอบคลุมทั้งด้านกาย ใจ สติปัญญา และ สังคม โดย (๑) การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะ (๒) การป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ (๓) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะ ที่ดี (๔) การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยสนับสนุนการ สร้างสุขภาวะที่ดีและ (๕) การส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดีในทุกพื้นที่

๓.๖ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์ โดย (๑) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย (๒) การส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัว และชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (๓) การปลุกฝังและ พัฒนาทักษะนอกห้องเรียน และ (๔) การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๓.๗ การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ โดย (๑) การส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต (๒) การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกาย กีฬาและ นันทนาการ (๓) การส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ และ (๔) การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬา

๔. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมาย การพัฒนาที่สำคัญที่ให้ความสำคัญการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของ ประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบ ไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกัน การเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการ ภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร (๒) ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน (๓) ความก้าวหน้า ในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และ เทคโนโลยี และ (๔) คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ โดยประเด็น ยุทธศาสตร์ชาติด้าน การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ประกอบด้วย ๔ ประเด็น ได้แก่

๔.๑ การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ โดย (๑) ปรับ โครงสร้าง เศรษฐกิจฐานราก (๒) ปฏิรูประบบภาษีและการคุ้มครองผู้บริโภค (๓) กระจาย การถือครองที่ดินและการเข้าถึงทรัพยากร (๔) เพิ่มผลิตภาพและคุ้มครองแรงงานไทย ให้เป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพและความริเริ่มสร้างสรรค์ มีความปลอดภัยในการทำงาน (๕) สร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย ทุกเพศ ภาวะ และทุกกลุ่ม (๖) ลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนและกลุ่ม ผู้ด้อยโอกาสโดยตรง (๗) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข และการศึกษา โดยเฉพาะสำหรับผู้มีรายได้น้อยและกลุ่ม ผู้ด้อยโอกาส และ (๘) สร้าง ความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง

๔.๒ การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี โดย (๑) พัฒนาศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีในภูมิภาค (๒) กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของแต่ละกลุ่มจังหวัดในมิติต่าง ๆ (๓) จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัย ให้สามารถ ตอบสนองต่อสังคมสูงวัยและแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต (๔) ปรับ โครงสร้างและแก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อวางระบบและกลไก การบริหารงานในระดับ ภาค กลุ่มจังหวัด (๕) สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูล ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม และ (๖) การ พัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่

๔.๓ การเสริมสร้างพลังทางสังคม โดย (๑) สร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปัน ไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม โดยสนับสนุนการรวมตัวและดึงพลังของภาคส่วนต่าง ๆ (๒) การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ (๓) สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคมและภาคประชาชน (๔) ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม (๕) สนับสนุนการพัฒนา บนฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม และ (๖) สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ และสื่อสร้างสรรค์ เพื่อรองรับสังคมยุคดิจิทัล

๔.๕ การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่ง ตนเองและการจัดการตนเอง โดย (๑) ส่งเสริมการปรับพฤติกรรมในระดับครัวเรือน ให้มีขีดความสามารถในการจัดการวางแผนชีวิต สุขภาพ ครอบครัว การเงินและอาชีพ (๒) เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง (๓) สร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อสร้างประชาธิปไตยชุมชน และ (๔) สร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน

๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็น หุ่นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่ เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบน พื้นฐานการเติบโตร่วมกันไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่น ต่อไปอย่างแท้จริง

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๒) สภาพ แวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู (๓) การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๔) ปริมาณก๊าซเรือนกระจก มูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพ โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๖ ประเด็น ได้แก่

๕.๑ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว โดย (๑) เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน (๒) อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด (๓) อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ (๔) รักษาและเพิ่ม พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๕) ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

๕.๒ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล โดย (๑) เพิ่ม มูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล (๒) ปรับปรุง ฟื้นฟู และสร้างใหม่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ (๓) ฟื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลได้รับ การป้องกันและแก้ไขทั้งระบบ และมีนโยบายการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม และ (๔) พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๕.๓ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ โดย (๑) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (๒) มีการปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหาย จากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๓) มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ของภาครัฐและภาคเอกชน และ (๔) พัฒนาและสร้างระบบรับมือปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

๕.๔ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง โดย (๑) จัดทำแผนผังภูมินิเวศเพื่อการพัฒนา เมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพ และความเหมาะสมทางภูมินิเวศอย่างเป็นเอกภาพ (๒) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และ อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมินิเวศอย่างยั่งยืน (๓) จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตร ทั้งระบบ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล และค่ามาตรฐานสากล (๔) สงวนรักษา อนุรักษ์ พื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทางสถาปัตยกรรม และศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติ และฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน (๕) พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร ด้วยกลไกการมีส่วนร่วม ของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น และ (๖) เสริมสร้างระบบสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อม และยกระดับความสามารถในการป้องกันโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ

๕.๕ พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดย (๑) พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ (๒) เพิ่มผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด คุ้มค่า และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล (๓) พัฒนาความมั่นคงพลังงานของประเทศ และส่งเสริมการใช้พลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๔) เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน โดยลดความเข้มข้นของการใช้พลังงาน และ (๕) พัฒนาความมั่นคงด้านการเกษตร และอาหารของประเทศและชุมชน ในมิติปริมาณ คุณภาพ ราคาและการเข้าถึงอาหาร

๕.๖ ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ โดย (๑) ส่งเสริม คุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีของ คนไทย (๒) พัฒนาเครื่องมือ กลไกและระบบ ยุติธรรม และระบบประชาธิปไตย สิ่งแวดล้อม (๓) จัดโครงสร้างเชิงสถาบันเพื่อจัดการประเด็นร่วมด้านการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ และ (๔) พัฒนาและดำเนินโครงการที่ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ ด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชน เพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาท ภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ ในการกำกับหรือ ในการให้บริการ ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก อยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบ การทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และ ปฏิบัติงานเทียบได้กับ มาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วน

เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่าง สิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็นมีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนาโดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการ สาธารณะของภาครัฐ (๒) ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ (๓) ระดับความโปร่งใส การทุจริต ประพฤติมิชอบและ (๔) ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม โดยประเด็น ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ประกอบด้วย ๘ ประเด็น ได้แก่

๖.๑ ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และ ให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส โดย (๑) การให้บริการสาธารณะของภาครัฐ ได้มาตรฐานสากลและเป็นระดับแนวหน้าของภูมิภาค และ (๒) ภาครัฐมีความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้

๖.๒ ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมาย และเชื่อมโยง การพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่ โดย (๑) ให้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นกลไกขับเคลื่อน การพัฒนาประเทศ (๒) ระบบการเงินการคลังประเทศสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติและ (๓) ระบบติดตามประเมินผลที่สะท้อน การบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติในทุกระดับ

๖.๓ ภาครัฐมีขนาดเล็ก gọn เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ โดย (๑) ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม (๒) ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ และ (๓) ส่งเสริมการกระจายอำนาจ และสนับสนุนบทบาทชุมชนท้องถิ่นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มี สมรรถนะสูง ตั้งอยู่บนหลักธรรมาภิบาล

๖.๔ ภาครัฐมีความทันสมัยโดย (๑) องค์กรภาครัฐมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับ บริบทการพัฒนาประเทศ และ (๒) พัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัย

๖.๕ บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ โดย (๑) ภาครัฐมีการบริหารกำลังคนที่มี ความคล่องตัว ยึดระบบคุณธรรม และ (๒) บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน มีคุณธรรม และมีการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ

๖.๖ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดย (๑) ประชาชนและภาคีต่างๆ ในสังคมร่วมมือกันในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ (๒) บุคลากรภาครัฐยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต (๓) การปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบมีประสิทธิภาพ

๖.๗ กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น โดย (๑) ภาครัฐ จัดให้มีกฎหมายที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลง (๒) มีกฎหมายเท่าที่จำเป็น และ (๓) การบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เท่าเทียม มีการเสริมสร้างประสิทธิภาพการใช้กฎหมาย

๖.๘ กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชน โดยเสมอภาค โดย (๑) บุคลากรและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเคารพและยึดมั่น ในหลักประชาธิปไตย เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่พึงได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม (๒) ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีบทบาทเชิงรุกร่วมกัน ในทุกขั้นตอน ของการค้นหาความจริง (๓) หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งทางแพ่ง อาญา และปกครอง มีเป้าหมายและยุทธศาสตร์ร่วมกัน (๔) ส่งเสริมระบบยุติธรรมทางเลือก ระบบยุติธรรมชุมชน และการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการยุติธรรม และ (๕) พัฒนามาตรการอื่นแทนโทษทางอาญา

เศรษฐกิจพอเพียง

เป็นปรัชญาชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับตั้งแต่ ระดับครอบครัวระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปใน ทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควร ต่อการมีผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้ จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่างๆมาใช้ในการวางแผนและการ ดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกัน จะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎีและนักธุรกิจในทุกระดับ ให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มีจุดมุ่งหมายสูงสุดเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้สามารถบรรลุผลตามเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ โดยมุ่งหวังให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ทำหน้าที่เป็นกลไกในการชี้ประเด็นที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพัฒนาประเทศใน ระยะ ๕ ปีและเพื่อผลักดันให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อขับเคลื่อนสู่ความเจริญเติบโตที่ ทุกภาคส่วนได้รับประโยชน์อย่างเท่าเทียมกัน

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดจุดหมายการพัฒนาจำนวน ๑๓ ประการ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ ‘เป็น’ มุ่งหวังจะ ‘มี’ หรือต้องการจะ ‘ขจัด’ เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ทั้งนี้ จุดหมายการพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการ ซึ่งสามารถนำไปสู่การพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อม ๆ กัน ทำให้จุดหมายแต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ โดยจุดหมายทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

จุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

จุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

จุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

จุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

จุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญ

ของภูมิภาค

จุดหมายที่ ๖ ไทยเป็นฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของโลก

๒. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

จุดหมายที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถ แข่งขันได้

จุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

จุดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทาง

สังคม ที่เพียงพอ เหมาะสม

๓. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จุดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

จุดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

จุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์ การพัฒนาแห่งอนาคต

จุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

แผนภาพ ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนา กับเป้าหมายหลัก

1.3 มุมดูเป้าหมายขับเคลื่อน 5 เป้าหมายหลัก

1. การปรับปรุงโครงสร้าง ภาคการผลิตและบริการ สู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม	2. การพัฒนาคน สำหรับโลกยุคใหม่	3. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาส และความยั่งยืน	4. การเปลี่ยนผ่านไปสู่ ความยั่งยืน	5. การเสริมสร้างความร่วมมือ ของประเทศในการรับมือกับ การเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยง ภายใต้บริบทโลกใหม่
1. เกษตรและเกษตรแปรรูป มูลค่าสูง	1. เกษตรและเกษตรแปรรูป มูลค่าสูง	4. การแพทย์และสุขภาพ มูลค่าสูง	1. เกษตรและเกษตรแปรรูป มูลค่าสูง	1. เกษตรและเกษตรแปรรูป มูลค่าสูง
2. การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพ และความยั่งยืน	2. การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพ และความยั่งยืน	5. ประสิทธิภาพการลงทุน และโลจิสติกส์	2. การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพ และความยั่งยืน	4. การแพทย์และสุขภาพ มูลค่าสูง
3. การผลิตยานยนต์ไฟฟ้า	3. การผลิตยานยนต์ไฟฟ้า	7. SMEs ที่เข้มแข็ง แข่งขันได้	3. การผลิตยานยนต์ไฟฟ้า	6. อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ
4. การแพทย์และสุขภาพ มูลค่าสูง	4. การแพทย์และสุขภาพ มูลค่าสูง	8. พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ	5. ประสิทธิภาพการลงทุน และโลจิสติกส์	8. พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ
5. ประสิทธิภาพการลงทุน และโลจิสติกส์	5. ประสิทธิภาพการลงทุน และโลจิสติกส์	9. ความยากจนข้ามรุ่นและ ความคุ้มครองทางสังคม	8. พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ	9. เศรษฐกิจหมุนเวียนและ สังคมคาร์บอนต่ำ
6. อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ	6. อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ	10. เศรษฐกิจหมุนเวียนและ สังคมคาร์บอนต่ำ	10. เศรษฐกิจหมุนเวียนและ สังคมคาร์บอนต่ำ	11. กัญชาทางการแพทย์ และการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ
7. SMEs ที่เข้มแข็ง แข่งขันได้	7. SMEs ที่เข้มแข็ง แข่งขันได้	12. ก้าวลงบนสมรรถนะสูง	11. กัญชาทางการแพทย์ และการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ	13. ภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ
8. พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ	8. พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ	13. ภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ		
10. เศรษฐกิจหมุนเวียนและ สังคมคาร์บอนต่ำ	9. ความยากจนข้ามรุ่นและ ความคุ้มครองทางสังคม			
	12. ก้าวลงบนสมรรถนะสูง			

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)

มีทั้งหมด ๑๗ เป้าหมาย (Goals) ภายใต้หนึ่งเป้าหมายจะประกอบไปด้วยเป้าหมายย่อย ๆ ที่เรียกว่า เป้าประสงค์ (Targets) ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด ๑๖๙ เป้าประสงค์ และพัฒนา ตัวชี้วัด (Indicators) จำนวน ๒๓๒ ตัวชี้วัด (ทั้งหมด ๒๔๔ ตัวชี้วัดแต่มีตัวที่ซ้ำ ๑๒ ตัว) เพื่อติดตามความก้าวหน้าของเป้าประสงค์ดังกล่าว

เป้าหมายการพัฒนาทั้ง ๑๗ ข้อ สะท้อน ๓ เสาหลักของมิติความยั่งยืน (Three Pillars of Sustainability) คือ มิติด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม บวกกับอีก ๒ มิติ คือ มิติด้านสันติภาพและสถาบัน และมิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา ที่เชื่อมร้อยทุกมิติของความยั่งยืนไว้ด้วยกัน รวมเป็น ๕ มิติ องค์การสหประชาชาติแบ่งเป้าหมาย ๑๗ ข้อ ออกเป็น ๕ กลุ่ม (เรียกว่า ๕ Ps) ประกอบด้วย

๑. People (มิติด้านสังคม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑ ถึง เป้าหมายที่ ๕
๒. Prosperity (มิติด้านเศรษฐกิจ): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๗ ถึง เป้าหมายที่ ๑๑
๓. Planet (มิติด้านสิ่งแวดล้อม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๖ เป้าหมายที่ ๑๒ และ ๑๕
๔. Peace (มิติด้านสันติภาพและสถาบัน): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑๖
๕. Partnership (มิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑๗

เป้าหมายทั้ง ๑๗ เป้าหมาย ประกอบด้วย

เป้าหมายที่ ๑ : ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่

เป้าหมายที่ ๒ : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและ

ส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๓ : สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกวัย

เป้าหมายที่ ๔ : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายที่ ๕ : บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง

เป้าหมายที่ ๖ : สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืนสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๗ : สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่ย่อมเยา

เป้าหมายที่ ๘ : ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ มีผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๙ : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๑๐ : ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๑๑ : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิคุ้มกันและยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๒ : สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๓ : ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

เป้าหมายที่ ๑๔ : อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๕ : ปกป้อง ปันฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนต่อสู่การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพดิน และหยุดยั้งการสูญเสียดiversityทางชีวภาพ

เป้าหมายที่ ๑๖ : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าหมายที่ ๑๗ : เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๓) ยุทธศาสตร์ภาค/แผนพัฒนาภูมิภาค/แผนพัฒนาจังหวัด

๓.๑ เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคกลาง (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๓.๑.๑ เป้าหมายการพัฒนาภาค

มุ่งสู่การเป็น “ฐานการผลิตสินค้าและบริการมูลค่าสูง” ที่เติบโตอย่างยั่งยืนบนศักยภาพของพื้นที่

๓.๑.๒ แนวทางการพัฒนา

การกำหนดแนวทางการพัฒนาภาคกลางได้พิจารณาถึงความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) พร้อมทั้งพิจารณา โอกาส ศักยภาพ ปัญหา และข้อจำกัดของภาค เพื่อพัฒนาไปสู่ การเป็น “ฐานการผลิตสินค้าและบริการมูลค่าสูง” โดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ และการแสวงหา โอกาสการนำความรู้ ทุน เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาช่วยขับเคลื่อนการพัฒนา โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑. ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูงได้ มาตรฐานระดับสากล โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ดังนี้

๑) ส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี นวัตกรรมและคลังข้อมูลการเกษตร ในการ วางแผน พัฒนาผลผลิตและประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปที่สอดคล้องกับ ศักยภาพของพื้นที่ และความต้องการของตลาดที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ที่สอดคล้องกับ ความต้องการของ ตลาด อาทิ อุตสาหกรรมอาหารเพื่อสุขภาพ และอุตสาหกรรมสมุนไพร และเพื่อประกอบ การวางแผนการดำเนินกิจกรรมทางการเกษตรในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสม ไปสู่การผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรที่มี มูลค่าเพิ่มสูง

๒) ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยจากหน่วยงานวิจัย มหาวิทยาลัยและสถาบัน อาชีวศึกษา ภาคเอกชน และภาคีต่าง ๆ เพื่อให้ผลผลิตทางการเกษตรของภาคได้รับการยอมรับและมีชื่อเสียง ทั้งด้านคุณภาพและมาตรฐานทัดเทียมมาตรฐานสากล ตลอดจนมีการใช้ทรัพยากรในการผลิตเพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่มอย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้ความสำคัญกับการนำแนวปฏิบัติด้านเศรษฐกิจหมุนเวียนมาประยุกต์ใช้ ตลอดกระบวนการผลิต แปรรูป และพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร

๓) ส่งเสริมการบริโภคสินค้าเกษตรและสินค้าเกษตรแปรรูปที่ได้คุณภาพ ด้วยการรณรงค์ และส่งเสริมให้ผู้บริโภคมีความตระหนัก เลือกใช้และบริโภคสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูป ที่ปลอดภัย มีคุณภาพสูงและได้มาตรฐานเพื่อกระตุ้นให้เกิดตลาดสินค้าคุณภาพในวงกว้างอย่างทั่วถึง ซึ่งจะเป็น แรงผลักดัน สำคัญที่จะนำไปสู่การปรับเปลี่ยนรูปแบบ วิธีการผลิตสินค้าเกษตรที่คำนึงถึงความปลอดภัยต่อ ผู้บริโภคและ สิ่งแวดล้อมซึ่งท้ายที่สุดจะส่งผลให้เกิดการขยายผลเพื่อพัฒนาคุณภาพการทำการเกษตรไปสู่ มาตรฐาน ความปลอดภัยในระดับสากลต่อไป

๔) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่คุณค่าด้วย เทคโนโลยีดิจิทัล โดยการสร้างปัจจัยแวดล้อมที่จะเอื้อและจูงใจให้ภาคเอกชนเข้ามาร่วมลงทุนพัฒนาตลาด กลาง ภูมิภาค/ตลาดในชุมชน รวมถึงการพัฒนาช่องทางตลาดออนไลน์สินค้าเกษตร และพัฒนาตลาดค้าส่งค้า

ปลีก สินค้าเกษตรที่สำคัญในพื้นที่เพื่อนำไปสู่การเป็นศูนย์รวบรวมและกระจายสินค้าเกษตรของประเทศและรองรับ การเติบโตของธุรกิจ e-Commerce

๕) บริหารจัดการพื้นที่เสี่ยงภัยแล้ง น้ำท่วมซ้ำซากทางการเกษตร เพื่อลดความเสี่ยง จากการสูญเสียผลผลิตทางการเกษตร โดยพัฒนาแพลตฟอร์มและแอปพลิเคชันสำหรับการเข้าถึง คลังข้อมูล ต่าง ๆ อย่างเป็นระบบเพื่อรายงานสถานการณ์ประจำปี รายเดือน และรายสัปดาห์ให้เกษตรกรและ ชุมชนในพื้นที่ใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางแผนในการรับมือกับสถานการณ์ได้อย่างเท่าทัน

๒. ส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้เป็นจุดหมายของ การท่องเที่ยวคุณภาพ โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ดังนี้

๑) ส่งเสริมการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวคุณภาพที่เป็นศักยภาพของพื้นที่ เพื่อรองรับกระแสการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายมากขึ้นตามกระแสการเปลี่ยนแปลงของประชากรแต่ละ ช่วงวัย และรูปแบบการใช้ชีวิตและการทำงานที่เน้นความสมดุล (Work life balance) รวมถึงความต้องการ เฉพาะของกลุ่มนักท่องเที่ยวเพื่อทำงาน (Workation) กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มผู้เกษียณอายุ กลุ่มผู้ดูแลสุขภาพ สุขภาพ และกลุ่มพำนักระยะยาว ที่มีแนวโน้มการเติบโตสูง โดยปรับการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยว ให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเฉพาะที่เป็นเป้าหมายดังกล่าว อาทิ ส่งเสริมการท่องเที่ยวไมซ์ (MICE) และ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตจังหวัดที่มีแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น การท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมและ ประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยวเชิงอาหารและวิถีการใช้ชีวิต ตลอดจนการท่องเที่ยวเพื่อฟื้นฟูดูแล รักษาสุขภาพและ การท่องเที่ยวเชิงกีฬา

๒) ส่งเสริมการพัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม โดยใช้จุดเด่น และ ความคิดสร้างสรรค์ ศิลปะ วัฒนธรรม และองค์ความรู้ที่เป็นอัตลักษณ์เฉพาะถิ่นมาต่อยอดเพื่อสร้างคุณค่า ให้แก่แหล่งท่องเที่ยว รวมถึงธุรกิจบริการและสินค้าที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยวของพื้นที่ ซึ่งคุณค่าที่เป็น ลักษณะเฉพาะของท้องถิ่น พื้นที่ที่มีการบริหารจัดการและนำเสนอให้เหมาะสมกับกระแสการท่องเที่ยว ที่เปลี่ยนแปลงไปสู่การแสวงหาประสบการณ์ตรงแบบปัจเจกและกลุ่มเฉพาะจะช่วยคัดกรองนักท่องเที่ยว คุณภาพจาก ทั่วโลกให้เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวชุมชน และยังช่วยสนับสนุนให้มีการเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยว ให้หลากหลายอย่าง ทัวถึงไปยังพื้นที่เมืองรองที่มีศักยภาพ

๓) บริหารจัดการการท่องเที่ยวโดยคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของ แหล่งท่องเที่ยว (Carrying Capacity) ให้อยู่ในระดับที่แหล่งท่องเที่ยวสามารถฟื้นฟูกลับมาสมบูรณ์เพื่อให้ บริการแก่นักท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืน ทั้งในมิติของแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ และวัฒนธรรม วิถีชีวิต ความ เป็นอยู่บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของชุมชน ภาคเอกชนและหน่วยงานในระดับพื้นที่ในการกำหนดทิศทางการ พัฒนาการท่องเที่ยวของพื้นที่ การดูแลความปลอดภัยและรักษาสุขภาพแหล่งท่องเที่ยวให้สมบูรณ์ โดยเฉพาะในจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในระดับนานาชาติและมีจำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามา เป็น จำนวนมาก อาทิ จังหวัดกาญจนบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ และพระนครศรีอยุธยา และส่งเสริม กิจกรรม การท่องเที่ยวที่ให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการดูแลพื้นที่ เช่น การปลูกป่าชายเลน เพื่อป้องกัน การกัดเซาะชายฝั่ง

๔) ยกกระดับความสามารถของผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว และสถาน ประกอบการ ท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน โดยเฉพาะด้านการดูแลบริหารจัดการเรื่องมาตรฐานการให้บริการด้าน การท่องเที่ยว ที่คำนึงถึงสุขอนามัย ความเป็นธรรม ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว และ การจัดการ สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๕) ส่งเสริมบทบาทของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวสีเขียว เพื่อลดผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมจากการท่องเที่ยว โดยให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างบทบาทของชุมชนในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่บนพื้นฐานความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

๓ พัฒนาระบบบริการส่งเสริมสุขภาพและการให้บริการทางการแพทย์ที่มีศักยภาพ ในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้ได้มาตรฐานในระดับสากล โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ดังนี้

๑) ส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมทางการแพทย์ และยกระดับการให้บริการทางการแพทย์แบบครบวงจร ในเขตพื้นที่จังหวัดนนทบุรี นครปฐม ปทุมธานี สมุทรสาคร และสมุทรปราการ เพื่อเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายรองรับการขยายตัวของสถานบริการทางการแพทย์จากกรุงเทพฯ

๒) ส่งเสริมศักยภาพและความเป็นเลิศทางการรักษาของสถานพยาบาล เกี่ยวกับโรคติดต่อและโรคติดต่อไม่รุนแรง โรคทรวงอก โรคกระดูกและข้อ และการดูแลรักษาผู้ป่วยพักฟื้น การวิจัยทางการแพทย์และรักษาโรคเฉพาะทาง ที่เป็นจุดแข็งของสถานพยาบาลในภาคกลางให้สามารถเชื่อมโยงกับคู่ค้าทางธุรกิจในการจัดหาผู้ป่วยต่างชาติให้มาเข้ารับบริการ

๓) ส่งเสริมบริการสุขภาพบนฐานภูมิปัญญาและเอกลักษณ์ของพื้นที่ โดยนำการดูแลรักษาสุขภาพด้านการแพทย์แผนไทย การแพทย์ทางเลือก และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของชุมชนท้องถิ่นที่เป็นจุดเด่นของภาคกลางมาพัฒนาต่อยอดบริการและผลิตภัณฑ์ส่งเสริมสุขภาพ เพื่อสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการในพื้นที่ที่มีศักยภาพสามารถเชื่อมโยงเข้าสู่ห่วงโซ่ของอุตสาหกรรมบริการทางการแพทย์และการดูแล รักษาสุขภาพระดับประเทศและแข่งขันได้ในระดับสากลในที่สุด

๔) พัฒนาผลิตภัณฑ์สุขภาพให้มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลและเป็นที่ต้องการในตลาด ควบคู่กับการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการให้สามารถขึ้นทะเบียนและนำผลิตภัณฑ์สุขภาพที่มีความหลากหลายเข้าสู่ตลาด และสนับสนุนการร่วมทุนระหว่างภาครัฐและผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม ที่จะเอื้อให้เกิดการพัฒนาฐานการผลิตผลิตภัณฑ์สุขภาพในพื้นที่

๕) ส่งเสริมให้สถาบันการศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาการวิจัยและพัฒนาบุคลากร รวมทั้งดึงดูดผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศให้เข้ามาทำงานและถ่ายทอดองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจบริการทางการแพทย์และสุขภาพที่เหมาะสมและสามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างมูลค่าในพื้นที่มากยิ่งขึ้น

๔ พัฒนาเมือง เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียง เศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง - ตะวันตกให้เป็นศูนย์กลางการกระจายความเจริญทางเศรษฐกิจของภาคกลาง โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ดังนี้

๑) เร่งดำเนินการวางแผนพัฒนารูปแบบและบริหารจัดการพื้นที่เมืองเพื่อรองรับการขยายตัวในอนาคต โดยคำนึงถึงหลักการยสถาปัตยกรรม (Universal Design) เพื่อให้คนทุกกลุ่มและทุกช่วงวัยสามารถใช้ชีวิตและดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจและมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมร่วมกันในพื้นที่เมืองได้อย่างสอดคล้องลงตัวและสามารถสนองตอบความต้องการที่หลากหลายของประชากรเมืองได้อย่างรอบด้าน และบริหารจัดการพื้นที่ให้เอื้อต่อทิศทางการพัฒนาในอนาคต โดยคำนึงถึงความยั่งยืนและความกลมกลืนทางภูมิโนเวศ ภูมิสังคม และภูมิวัฒนธรรมของแต่ละพื้นที่บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม

๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกในการคมนาคมและการขนส่งสินค้าทั้งโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพและโครงสร้างพื้นฐานด้านการบริหารจัดการ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนา ระบบขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบทั้งทางบก ทางน้ำ ทางรางและทางอากาศในพื้นที่ที่มีศักยภาพและ เขตพัฒนาพิเศษ รวมถึงชายแดน มุ่งเน้นการพัฒนาาระบบเชื่อมต่อเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการ คมนาคมขนส่งให้เอื้อต่อการพัฒนาธุรกิจบริการโลจิสติกส์ โดยเฉพาะการรวบรวมและกระจายสินค้าที่จะ เติบโตควบคู่กับธุรกิจ e-Commerce รวมทั้งพัฒนาพื้นที่รอบสถานีรถไฟท่าหรือระบบขนส่งมวลชน (Transit Oriented Development) เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์พื้นที่สูงสุดและลดภาวะการเติบโตของเมืองอย่างไร้ทิศทาง

๓) ดำเนินการพัฒนาตามแผนพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันออก (CWEC) ในพื้นที่จังหวัดกาญจนบุรี สุพรรณบุรี พระนครศรีอยุธยา และนครปฐม รวมทั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนในพื้นที่จังหวัดกาญจนบุรี ให้เป็นไปตามแผนและเป้าหมายที่กำหนด

๕. พัฒนาและยกระดับความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตของภาคกลาง โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ดังนี้

๑) เตรียมความพร้อมให้ผู้ประกอบการรายย่อยในอุตสาหกรรมยานยนต์สันดาปภายในให้สามารถปรับตัวสู่การเป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานอุตสาหกรรมยานยนต์อนาคตในประเทศที่เชื่อมโยงกับห่วงโซ่การผลิตระดับโลก โดยเสริมสร้างองค์ความรู้และทักษะที่จำเป็นให้แก่ผู้ประกอบการและกำลังแรงงานในอุตสาหกรรมยานยนต์ของพื้นที่ ซึ่งจะต้องปรับเปลี่ยนไปตามเทคโนโลยีการผลิตยานยนต์สมัยใหม่ เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการผลิตและการให้บริการของผู้ประกอบการให้สามารถปรับเปลี่ยนไปสู่สายการผลิต ของยานยนต์อนาคตได้อย่างเท่าทันต่อทิศทางการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรม รวมถึงส่งเสริมการร่วมวิจัยและ พัฒนาระหว่างผู้ประกอบการในพื้นที่กับภาคีสถาบันวิจัย สถาบันการศึกษา และสถาบันยานยนต์เพื่อพัฒนา คุณภาพผลิตภัณฑ์และชิ้นส่วนต่าง ๆ ของยานยนต์อนาคตให้มีคุณภาพสูงเทียบเท่าระดับสากล

๒) ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายและพันธมิตรธุรกิจ ระหว่างผู้ประกอบการรายใหญ่ที่มี ศักยภาพในอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตของภาคกลาง กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในห่วงโซ่ มูลค่าทางการค้า เพื่อเชื่อมโยงผู้ประกอบการรายย่อยที่มีศักยภาพในพื้นที่ อาทิ ยานยนต์และชิ้นส่วน ท่อเกี่ยว บริการทางการแพทย์และการดูแลรักษาสุขภาพ อุตสาหกรรมอาหารและการแปรรูป ตลอดจน สมุนไพรเข้ากับ ห่วงโซ่มูลค่าโลกผ่านผู้ประกอบการรายใหญ่ที่มีขีดความสามารถ เพื่อช่วยสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนา ไปสู่การผลิตที่เป็นเจ้าของตราสินค้าที่ใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่สามารถออกแบบและพัฒนาขึ้นได้ด้วยตัวเอง

๓) สนับสนุนให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่มี ศักยภาพของพื้นที่สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากแหล่งทุน เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อใช้ในการดำเนิน ธุรกิจตลอดกระบวนการตั้งแต่การผลิต การแปรรูป และการตลาด ควบคู่กับการพัฒนาองค์ความรู้ให้ ผู้ประกอบการ SMEsสามารถพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่อยอดจากภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นจุดแข็งของพื้นที่ให้สามารถ พัฒนาและพึ่งพาตนเองได้ในอนาคต

๔) ส่งเสริมและพัฒนาการสร้างธุรกิจสตาร์ทอัพให้เกิดขึ้นในพื้นที่ ด้วยการสร้างระบบนิเวศน์ให้เอื้อต่อการจัดตั้งกลุ่มหรือสร้างธุรกิจสตาร์ทอัพที่เชื่อมโยงกับการใช้ปัจจัยการผลิตและการสร้างงานใหม่ในพื้นที่ เพื่อสร้างสินค้า บริการและผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ที่สร้างรายได้ให้แก่พื้นที่

๖ พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและแก้ไขปัญหาลิ่งแวดล้อม ให้สามารถสนับสนุนคุณภาพชีวิตที่ดี ของประชาชนในพื้นที่และเสริมสร้างขีดความสามารถในการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจสู่ความสมดุลและยั่งยืน โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ดังนี้

๑) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและแก้ไขปัญหาลิ่งแวดล้อมที่มีศักยภาพโดยท้องถิ่นและชุมชน ด้วยการให้ความสำคัญกับการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การลดการสร้างของเสียและมลพิษทุกรูปแบบ รวมทั้งลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การจัดการขยะมูลฝอยและน้ำเสียอย่างเบ็ดเสร็จครบวงจรด้วยเทคโนโลยีที่เหมาะสม และการเตรียมพร้อมรับมือกับภัยพิบัติทุกรูปแบบ อาทิ การป้องกันและแก้ไข ปัญหาน้ำท่วม การแก้ไขปัญหาคารกน้ำเค็ม การแก้ไขปัญหามลพิษในเขตพื้นที่เมืองและแหล่งอุตสาหกรรม และการแก้ไขปัญหาคารกตลิ่งริมแม่น้ำและชายฝั่งทะเลในพื้นที่ที่มีการกักตลิ่งรุนแรง

๒) บริหารจัดการน้ำในเขตลุ่มน้ำที่สำคัญของภาคกลาง อาทิ ลุ่มน้ำเจ้าพระยา ลุ่มน้ำแม่กลอง ลุ่มน้ำท่าจีน และลุ่มน้ำป่าสัก เพื่อให้มีน้ำใช้อย่างเพียงพอและเหมาะสมทั้งในด้านการใช้อุปโภคบริโภคในภาคครัวเรือน และใช้ในภาคการผลิตและบริการ อาทิ การขุดลอกขยายคูคลองและการพัฒนาแหล่ง กักเก็บน้ำในไร่นา

๓) ปรับแนวทางการผลิตและบริโภคสู่ความยั่งยืนและเป็นมิตรกับลิ่งแวดล้อม โดยพัฒนาโลก เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และไม่ใช้เศรษฐศาสตร์เพื่อจูงใจ กระตุ้นและกำกับให้ผู้ผลิตและบริโภคในพื้นที่เป้าหมายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสู่วิถีชีวิตที่เป็นมิตรกับลิ่งแวดล้อม

๔) บริหารจัดการการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและจัดการของเหลือ จากการผลิตและการบริโภคในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงความสามารถในการฟื้นคืนทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศกลับสู่สภาพเดิม ร่วมกับกำหนดเขตพื้นที่เพื่อการใช้ประโยชน์ให้เหมาะสมกับศักยภาพ ของทรัพยากรธรรมชาติเพื่อให้การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน แก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและลิ่งแวดล้อมและพื้นที่ทับซ้อน และช่วยสนับสนุนการใช้ ประโยชน์พื้นที่อย่างเหมาะสม สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

๓.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
(สมุทรสาคร สมุทรสงคราม เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์)

๓.๒.๑ เป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

“เพชรสมุทรคีรีมั่งคั่ง เศรษฐกิจเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและลิ่งแวดล้อมที่สมดุลและยั่งยืน”

โดยได้กำหนดค่านิยมเป้าหมายการพัฒนาไว้ดังนี้

เพชรสมุทรคีรีมั่งคั่ง หมายถึง

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ เพชรสมุทรคีรี มีการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมอย่างต่อเนื่อง

เศรษฐกิจเติบโต หมายถึง

การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมีเสถียรภาพและกระจายผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม สินค้าในภาคการผลิตต่างๆ ของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ มีมูลค่าสูงขึ้น โดยมีทุนเทคโนโลยีและใช้วัตถุดิบอย่างเหมาะสม

บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สมดุลและยั่งยืน หมายถึง

การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม มีการผลิตและการบริโภคเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

พันธกิจ

๑) การเสริมสร้างความเข้มแข็ง การขยายตัวอย่างต่อเนื่อง และการแข่งขันได้สูงของระบบเศรษฐกิจ จากฐานการเกษตรมูลค่าสูงมีคุณภาพ ปลอดภัยได้มาตรฐาน การท่องเที่ยวแบบครบวงจร และอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน และให้เกิดการกระจายตัวของเศรษฐกิจ ลดความเหลื่อมล้ำให้แก่พื้นที่ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกัน และเพิ่มมากขึ้น

๒) การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการส่งเสริมการใช้ประโยชน์อย่างรู้คุณค่าและ สมดุล ในขีดความสามารถของระบบนิเวศน์ และเป็นฐานการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตที่ยั่งยืน และสอดคล้องกับ ทิศทางของประชาคมโลก

๓) สร้างและพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน ทั้งทางบก ทางราง ทางน้ำ และทางอากาศ เชื่อมโยง ในกลุ่มจังหวัด จังหวัดใกล้เคียง และภูมิภาคอาเซียน ทั้งด้านการค้า การคมนาคมขนส่ง การผลิต และการลงทุน

๔) เสริมสร้างความมั่นคง ปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ทั้งจากภายในกลุ่มจังหวัด ประเทศ และภายนอกประเทศ เติบโตอย่างต่อเนื่องบนคุณภาพชีวิตและการพัฒนาตาม ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๓.๒.๒ ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยกระดับคุณภาพสินค้าเกษตรให้มีมูลค่าสูง และอุตสาหกรรมเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวที่หลากหลายและได้มาตรฐานสากล

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มขีดความสามารถภาคอุตสาหกรรมและบริการด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ รักษา ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี พ.ศ.๒๕๖๖- ๒๕๗๐

วิสัยทัศน์(Vision) “เพชรบุรีเมืองต้นแบบตามศาสตร์พระราชา นำอยู่ นำกิน นำเที่ยว สู่มืองสร้างสรรค์ ระดับสากล อย่างยั่งยืน”

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

๑. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๕

๒. รายได้จากการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕

๓. จำนวนโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาไม่น้อยกว่า ๕ แห่ง

๔. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม GPP เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒

๕. ชุมชนต้นแบบขยายผลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๒ แห่ง

๖. รายได้สร้างอาชีพทุกช่วงวัยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๐.๒

๗. ปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี
๘. ปริมาณพลังงานทางเลือก/พลังงานทดแทนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๙. การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวหรือกิจกรรมการขับเคลื่อนเมืองสร้างสรรค์ ไม่น้อยกว่า ๓ ครั้ง/ปี

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดเพชรบุรี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจแบบครบวงจร จากฐานการค้า การลงทุน การบริการ การท่องเที่ยว และการเกษตร สู่ความมั่นคงยั่งยืน ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี

๑) วัตถุประสงค์

(๑) เพื่อการสร้างโอกาสและเพิ่มรายได้ พัฒนาระบบการเกษตรสู่ระบบมาตรฐานและปลอดภัย เพิ่มมูลค่าในการผลิตให้มีคุณภาพ โดยการพัฒนาศักยภาพองค์กร/กลุ่ม ภาคการเกษตรและการจัดการสินค้าเกษตร

(๒) เพื่อการส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยว พัฒนา/ปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยว

(๓) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเชื่อมโยงเส้นทางการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว

(๔) การสร้างเศรษฐกิจแบบ BCG

๒) เป้าหมายและตัวชี้วัด

(๑) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๕

(๒) รายได้จากการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕

(๓) จำนวนโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาไม่น้อยกว่า

๕ แห่ง

(๔) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม GPP เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๐.๕

๓) แนวทางการพัฒนา

(๑) ยกระดับการบูรณาการและพัฒนาฐานข้อมูลเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว การค้า การลงทุน

(๒) สร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจในภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๓) สนับสนุนการพัฒนาการเกษตรอัจฉริยะและเกษตรอุตสาหกรรมก้าวหน้าแบบครบวงจร

(๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภครองรับการท่องเที่ยว

๔) แผนงานและโครงการสำคัญ

(๑) โครงการการพัฒนาภาคเกษตรสู่ความมั่นคง ยั่งยืน ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี

(๒) โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุน การบริการและการท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การเสริมสร้างความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย ด้วยต้นทุนทางสังคม ประชาชนพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน ด้วยศาสตร์พระราชา

๑) วัตถุประสงค์

- (๑) สร้างความมั่นคงของชีวิตและสังคม ป้องกันการกระทำผิดกฎหมาย
- (๒) พัฒนาศักยภาพการแก้ไขปัญหาเสพติด ประชาชนปลอดภัยอุ่นใจและเป็นสุข
- (๓) การพัฒนาเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในพื้นที่ชุมชนปลอดภัย
- (๔) การปลูกฝังความรู้รักสามัคคี และเทิดทูนสถาบันหลักของชาติ
- (๕) ส่งเสริมคุณภาพชีวิตกลุ่มเปราะบาง

๒) เป้าหมายและตัวชี้วัด

- (๑) ชุมชนต้นแบบขยายผลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๒ แห่ง
- (๒) รายได้สร้างอาชีพทุกช่วงวัยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๐.๒

๓) แนวทางการพัฒนา

- (๑) เสริมสร้างสังคมสุขภาวะอย่างมีคุณภาพ
- (๒) เสริมสร้างความมั่นคงและสงบเรียบร้อยด้วยกลไกภาคประชาสังคม
- (๓) พัฒนาการบริหารแห่งรัฐขับเคลื่อนโมเดลเศรษฐกิจไทยแลนด์ ๔.๐ และรองรับสังคมดิจิทัล

(๔) พัฒนาบริการรัฐลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม เพิ่มประสิทธิภาพภารกิจเชิงรุกทุกพื้นที่

- (๕) สร้างสุขภาวะที่เข้มแข็งเท่าทันการเปลี่ยนแปลง
- (๖) ส่งเสริมธรรมาภิบาลภาครัฐ
- (๗) สร้างกระบวนการมีส่วนร่วม ขับเคลื่อนทุนทางสังคมด้วยศาสตร์พระราชา

๔) แผนงานและโครงการสำคัญ

- โครงการเสริมสร้างความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย ด้วยต้นทุนทางสังคม ประชาชนพึ่งตนเองได้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล และยั่งยืน

๑) วัตถุประสงค์

- (๑) การพัฒนานวัตกรรมการจัดการขยะชุมชนและลดมลภาวะของเมือง
- (๒) อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๓) การสร้างเครือข่ายบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒) เป้าหมายและตัวชี้วัด

- (๑) ปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี
- (๒) ปริมาณพลังงานทางเลือก/พลังงานทดแทนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี

๓) แนวทางการพัฒนา

- (๑) การพัฒนาและบูรณาการฐานข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๒) อนุรักษ์ ฟื้นฟู และบริหารความเสี่ยงด้านทรัพยากรธรรมชาติ
- (๓) พัฒนาระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วม
- (๔) ส่งเสริมการจัดการพลังงาน การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างรู้คุณค่ารองรับ

การพัฒนาเศรษฐกิจ

- (๕) การพัฒนาเมืองน่าอยู่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๔) แผนงานและโครงการสำคัญ

- โครงการการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาแบบมีส่วนร่วมสู่เมืองสร้างสรรค์ระดับสากล
ด้วยทุน ทางศิลปะ วัฒนธรรม การท่องเที่ยว บนฐานทรัพยากร อัตลักษณ์ของท้องถิ่น และศักยภาพของพื้นที่

๑) วัตถุประสงค์

- (๑) สร้างการรับรู้แบบมีส่วนร่วมสู่เมืองสร้างสรรค์ระดับสากล
- (๒) พัฒนาและยกระดับทุนทางศิลปวัฒนธรรม การท่องเที่ยว อัตลักษณ์ของท้องถิ่น และศักยภาพของพื้นที่

๒) เป้าหมายและตัวชี้วัด

- (๑) รายได้จากการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕
- (๒) การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวหรือกิจกรรมการขับเคลื่อนเมืองสร้างสรรค์ ไม่น้อยกว่า ๓ ครั้ง/ปี

๓) แนวทางการพัฒนา

- (๑) การพัฒนาเมืองด้วยต้นทุนทางทรัพยากรและศักยภาพของพื้นที่
- (๒) สร้างกลไกการมีส่วนร่วมภาคประชาสังคม เพื่อก้าวสู่เมืองสร้างสรรค์ระดับสากล

๔) แผนงานและโครงการสำคัญ

- โครงการการพัฒนาแบบมีส่วนร่วมสู่เมืองสร้างสรรค์ระดับสากล

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเพชรบุรี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา

๑. การพัฒนาคมนาคมและขนส่ง
๒. การพัฒนา/ส่งเสริมสนับสนุนสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน
๓. การผังเมือง

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนา

๑. การพัฒนา/ส่งเสริมสนับสนุน ด้านการศึกษา
๒. การพัฒนา/ส่งเสริมสนับสนุน ด้านสาธารณสุข
๓. การส่งเสริมสนับสนุน ด้านสังคมสงเคราะห์

๔. การส่งเสริมและสนับสนุนความเข้มแข็งชุมชนสร้างเครือข่ายศูนย์การเรียนรู้ สร้างอาชีพให้กับชุมชน

๕. การพัฒนา/ส่งเสริมสนับสนุน ด้านกีฬาและนันทนาการ

๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย แนวทางการพัฒนา

๑. การส่งเสริมสนับสนุน ด้านการรักษาความสงบภายใน

๒. การส่งเสริมสนับสนุน ด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๓. การส่งเสริมสนับสนุน ด้านการพัฒนาระบบบรรจรรจัดการและแก้ไขปัญหาจราจร

๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

๑. การส่งเสริมอาชีพเกษตร และเกษตรอุตสาหกรรม

๒. การส่งเสริมสนับสนุน อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

๓. การส่งเสริมสนับสนุน การลงทุน การพาณิชยกรรม และการค้าสู่สากล

๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

๑. การส่งเสริมสนับสนุนการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒. การส่งเสริมสนับสนุน การรักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียว ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมการส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนใช้พลังงานสะอาด ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

๓. การส่งเสริมสนับสนุนเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมือง ชุมชนรวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร การมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน

๔. การส่งเสริมสนับสนุนการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

๖) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

การส่งเสริมสนับสนุนด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น

การส่งเสริมสนับสนุน การอนุรักษ์โบราณสถานโบราณวัตถุ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน

การส่งเสริมและสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น

๗) ยุทธศาสตร์พัฒนากระบวนการบริหารจัดการที่ดีในองค์กรและการมีส่วนร่วมของประชาชน

แนวทางการพัฒนา

๑. การบริหารงานแบบบูรณาการ โดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายหลัก ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒. ภาครัฐมีความโปร่งใส ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๓. ภาครัฐมีความทันสมัย โดยพัฒนาและปรับปรุงระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัย
๔. ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรในองค์กรให้เป็นคนดี คนเก่งยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
๕. ปรับปรุง พัฒนาอาคารสถานที่ พัสดุและทรัพย์สินสำหรับการปฏิบัติงานให้ดีและทันสมัย ฯลฯ

(๒) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑) วิสัยทัศน์

องค์การบริหารส่วนตำบลบางจาก ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (vision) ที่แสดงสถานการณ์ในอนาคต เพื่อเป็นจุดมุ่งหมายความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า ซึ่งจะสามารถสะท้อนถึงสภาวะการณ์ของท้องถิ่นในอนาคตอย่างรอบด้าน ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมด้านต่างๆ จึงได้กำหนดความคาดหวังที่จะเกิดขึ้น ในอนาคต ดังนี้

“ตำบลบางจากน่าอยู่ อย่างยั่งยืนและมั่นคง”

๒) ยุทธศาสตร์

คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลร่วมกับประชาคมท้องถิ่นส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ รวมทั้งองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้กำหนดยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบล ๘ ยุทธศาสตร์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านแหล่งน้ำ
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และการสร้างรายได้
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข
๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมทางการเมือง
๘. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓) เป้าประสงค์

๑. พัฒนา ปรับปรุง และบำรุงรักษาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ให้ได้มาตรฐานเพียงพอและสอดคล้องกับระบบผังเมืองรวมและมีความพร้อมในการรองรับการขยายตัวของเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต

๒. พัฒนาแหล่งน้ำให้เป็นกักเก็บน้ำ และระบายน้ำมิให้ท่วมขังพื้นที่การเกษตร มีน้ำเพียงพอต่อการอุปโภคบริโภค และการเกษตร

๓. พัฒนาและส่งเสริมการประกอบอาชีพและรายได้ของประชาชนให้เพียงพอยั่งยืน และสอดคล้องกับวิถีชุมชนโดยน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๔. พัฒนาการศึกษาศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๕. ประชาชนให้ได้รับการดูแล มีคุณภาพชีวิตที่ดีของ และได้รับสิทธิตามกฎหมายกำหนด

อย่างทั่วถึง

๖. ประชาชนมีสุขภาพที่ดี ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ สติปัญญา และสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน

๗. ประชาชนมีศักยภาพในการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ สามารถแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชนตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๘. บริหารจัดการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืนควบคู่กับวิถีชีวิตของชุมชน

๔) ตัวชี้วัด

๑. ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีโครงสร้างพื้นฐานให้ประชาชนได้ใช้บริการร้อยละ ๘๐

๒. ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีแหล่งน้ำในการอุปโภคเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๕

๓. หมู่บ้าน/ชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ ๕ และพึ่งตนเองได้มากขึ้น

๔. ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลร้อยละ ๘๐ มีความรู้และมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว ศาสนา - วัฒนธรรมประเพณีและกีฬา

๕. ประชาชนได้รับการดูแล และสวัสดิการจากภาครัฐอย่างเท่าเทียมกัน

๖. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นร้อยละ ๑๐

๗. ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ และองค์กรมีความโปร่งใสในการดำเนินงาน

๘. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้เป็นเมืองน่าอยู่ อย่างสมดุล

๕) ค่าเป้าหมาย

๑. องค์การบริหารส่วนตำบลบางจากจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานให้ประชาชนได้ใช้บริการอย่างทั่วถึงไม่น้อยกว่าปีละ ๓ โครงการ

๒. พัฒนาแหล่งน้ำ ,ลดปริมาณการท่วมขัง และปัญหาภัยแล้ง อย่างน้อยปีละ ๒ โครงการ

๓. กลุ่มเกษตรกรและประชาชน ได้รับการพัฒนาอาชีพ อย่างน้อยปีละ ๒ โครงการ

๔. ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และบำรุงรักษาศิลปวัฒนธรรมอันดีงามอย่างน้อยปีละ ๒ โครงการ

๕. จำนวนผู้สูงอายุ ผู้พิการ และประชาชนโดยทั่วไปที่มีสิทธิ ลงทะเบียนกับองค์การบริหารส่วนตำบลบางจากเพื่อขอรับสิทธิได้รับบริการอย่างทั่วถึงทุกคน ร้อยละ ๑๐๐

๖. คริวเรือนมีคุณภาพ ชีวิตที่ดีขึ้นมีร้อยละ ๘๐ ของ ของคริวเรือนทั้งหมด

๗. ประชาชนผู้ประสบสาธารณภัยมีความพึงพอใจในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน ร้อยละ ๘๐ และปัญหาเสพติดที่เกิดขึ้นในพื้นที่ลดลง

๘. องค์การบริหารส่วนตำบล มีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๘๐

๙. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการดูแลรักษา ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และฟื้นฟูเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒๐

๖) กลยุทธ์

๑. ก่อสร้าง ปรับปรุงซ่อมแซม ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ถนนลาดยาง และสิ่งปลูก สร้างก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมถนนลูกรังเพื่อการเกษตร

๒. ขุดลอกแหล่งน้ำ, พัฒนาและส่งเสริมสาธารณูปโภค พัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่ รองรับการค้า และการท่องเที่ยว

๓. พัฒนาและส่งเสริมอาชีพเพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชน, พัฒนาเกษตรกรให้มีความรู้เรื่องเกษตรอินทรีย์และพัฒนาทักษะในการประกอบอาชีพ, ส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง, พัฒนาคุณภาพผลผลิตทางการเกษตร, ส่งเสริมคุณภาพชีวิตและความมั่นคงของประชาชน, สร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๔. พัฒนาแหล่งเรียนรู้ให้ทันสมัย, พัฒนาบุคลากรทางการศึกษา, ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษา และพัฒนาคุณภาพเด็กก่อนวัยเรียน, ส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้การสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพเด็กในวัยเรียน, พัฒนา และส่งเสริมการศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๕. พัฒนาส่งเสริมสุขภาพและ คุณภาพชีวิตของประชาชน, ส่งเสริมด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ/คนพิการ /ผู้ด้อยโอกาส/ผู้ป่วยเอดส์

๖. ป้องกันการแพร่ระบาดของโรค และการปศุสัตว์, ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางด้านสาธารณสุข

๗. การบริหารจัดการ องค์การตามหลักธรรมาภิบาล, ส่งเสริมสวัสดิการสังคมและคุณภาพชีวิตของประชาชน, พัฒนาและ ส่งเสริมกิจกรรมการมี

๘. พัฒนาส่งเสริมการป้องกัน รักษาป่าชุมชน, ป้องกัน น้ำท่วมขังภายในชุมชน, ปรับปรุงภูมิทัศน์ภายใน ชุมชน, ส่งเสริมการจัดการ ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ภายในชุมชน

๗) แผนงาน

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

๑.๒ แผนงานเคหะและชุมชน

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านแหล่งน้ำ

๒.๑ แผนงานการเกษตร

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการสร้างรายได้

๓.๑ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

๔.๑ แผนงานการศึกษา

๔.๒ แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม

๕.๑ แผนงานสังคมสงเคราะห์

๕.๒ แผนงานงบกลาง

๕.๓ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข

๖.๑ แผนงานสาธารณสุข

๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมทางการเมือง

๗.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป

๗.๒ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๗.๓ แผนงานการรักษาความสงบภายใน

๘. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

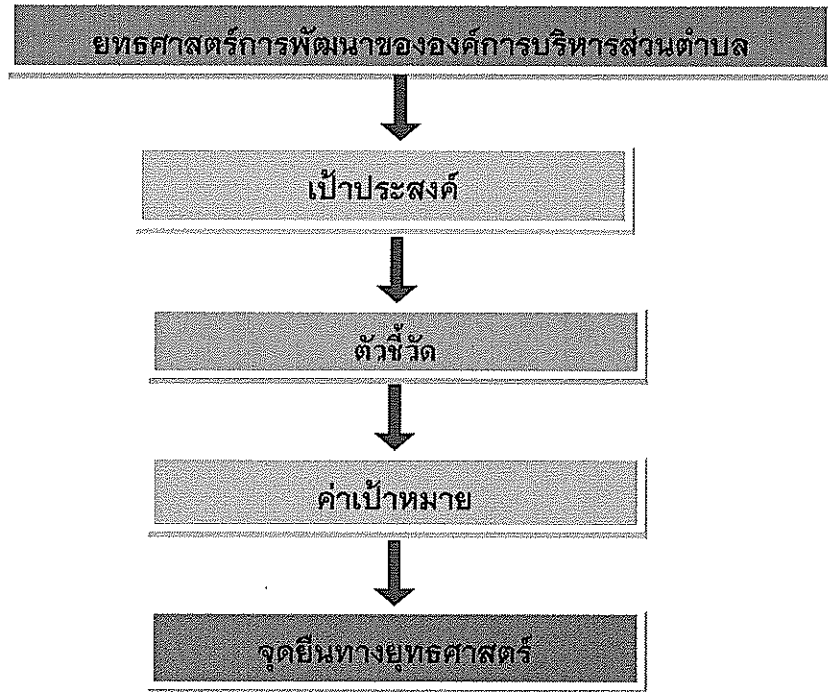
๘.๑ แผนงานการเกษตร

๗) จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑. พัฒนาการคมนาคม และการระบายน้ำ
๒. พัฒนาระบบไฟฟ้า และแสงสว่าง
๓. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร
๔. ส่งเสริมและพัฒนาภาคเกษตรกรรม
๕. ส่งเสริมการสร้างรายได้และประกอบอาชีพ
๖. ส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๗. ส่งเสริมการท่องเที่ยวในท้องถิ่น
๘. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาทุกระบบ
๙. ส่งเสริมการกีฬา นันทนาการ กิจกรรมเด็ก เยาวชน และประชาชน
๑๐. ส่งเสริม สนับสนุน อนุรักษ์ บำรุงศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ฯลฯ
๑๑. สงเคราะห์ และพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส
๑๒. ส่งเสริมสุขภาพ และการสาธารณสุขแก่ประชาชน
๑๓. ป้องกัน ควบคุม และระงับโรคติดต่อ
๑๔. รักษาความสะอาด และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๕. เพิ่มประสิทธิภาพการบริการประชาชน และการจัดการสำนักงาน
๑๖. พัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์กร
๑๗. ส่งเสริมการดำเนินงานด้านการรักษาความมั่นคง และความสงบเรียบร้อย
๑๘. ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

๒.๗ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

(๓) การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis) Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการศึกษา ด้านผังเมือง ด้านเทคโนโลยี ด้านทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

ด้วยเทคนิค Situation Analysis หรือ SWOT Analysis ซึ่งเป็นการวิเคราะห์สภาพขององค์กรในปัจจุบันเพื่อค้นหาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค หรือสิ่งที่เป็นปัญหาสำคัญในการดำเนินงานขององค์กรสู่สภาพที่ต้องการในอนาคต การวิเคราะห์สภาพการณ์เป็นการวิเคราะห์ “จุดแข็ง จุดอ่อน” เพื่อให้รู้ศักยภาพของตนเอง และวิเคราะห์ “โอกาส อุปสรรค” เป็นการศึกษาการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยแวดล้อมที่อยู่ภายนอกองค์กร ยังผลให้องค์กรมีโอกาสที่จะได้ประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงนั้น หรือมีภัยคุกคามต่อการบรรลุภารกิจนั้น เพื่อประโยชน์ในการกำหนดวิสัยทัศน์ หรือเลือกกลยุทธ์ระดับองค์กรที่เหมาะสม เพื่อนำไปสู่วิสัยทัศน์ที่ตั้งไว้

เทคนิค SWOT Analysis

จุดแข็ง (Strength = S) เป็นการพิจารณาปัจจัยภายในหน่วยงานว่ามีส่วนดี ความเข้มแข็ง ความสามารถ ศักยภาพ ส่วนที่ส่งเสริมความสำเร็จจะอะไรบ้าง

จุดอ่อน (Weakness = W) เป็นการพิจารณาภายในหน่วยงานว่ามีส่วนเสีย ความอ่อนแอ ข้อจำกัด ความไม่พร้อม ซึ่งเป็นการพิจารณาด้านเดียวกันกับการพิจารณาจุดแข็ง

โอกาส (Opportunity = O) เป็นการศึกษาสภาพแวดล้อมภายนอกว่ามีสภาพเป็นอย่างไร เหตุการณ์ สถานการณ์ของโลก ของประเทศ ของจังหวัด และของอำเภอ ที่เกิดขึ้นจะส่งผลกระทบต่อท้องถิ่นอย่างไร มีการเปลี่ยนแปลงใดที่เป็นประโยชน์ หรือเป็นประโยชน์อันดีต่อท้องถิ่นโดยจะต้องพิจารณาทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยี

อุปสรรค (Threat = T) เป็นการวิเคราะห์ถึงสภาพแวดล้อมนอก อาทิ เหตุการณ์ของโลก ของประเทศ ของจังหวัด และของอำเภอ ที่เกิดขึ้นจะส่งผลกระทบต่อท้องถิ่นอย่างไร มีการเปลี่ยนแปลงใดที่เป็นอุปสรรค หรือภาวะคุกคามก่อให้เกิดผลเสีย หรือเป็นข้อจำกัดต่อท้องถิ่น โดยจะต้องพิจารณาทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยีเช่นเดียวกัน

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลบางจาก

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
<ul style="list-style-type: none"> - มีรายได้หลักจากการทำเกษตร - มีผลผลิตทางการเกษตรเป็นหลัก - ประชาชนมีพลังความคิด และมีตัวแทนประชาชนที่เข้มแข็ง - ประชาชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการดำเนินกิจกรรมของ อบต. - ประชาชนส่วนใหญ่มีสุขภาพอนามัยที่แข็งแรง - โครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมมีความพร้อมและอยู่ใกล้ศูนย์กลางอำเภอและจังหวัด มีเส้นทางเชื่อมโยงระหว่างกัน 	<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนในเขตตำบลส่วนใหญ่ประกอบแต่อาชีพหลัก ไม่มีอาชีพเสริม - ขาดเงินทุนหมุนเวียน - ขาดการจัดการด้านการผลิต การตลาด - ชุมชนขาดกลไกส่งเสริมการมีส่วนร่วม และส่งเสริมความเข้มแข็ง - ขาดการจัดทำฐานข้อมูลที่ดีในการพัฒนาและเชื่อมโยงเครือข่ายระหว่างองค์กรท้องถิ่นและหน่วยงาน - เส้นทางคมนาคมบางเส้นยังไม่ได้มาตรฐาน - ประชาชนบางส่วนยังขาดความรู้ความเข้าใจในระบบการเมืองการปกครอง และการบริหารงานของ อบต.
โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
<ul style="list-style-type: none"> - อยู่ใกล้ชุมชนเมือง การคมนาคมสะดวก - เป็นพื้นที่ที่ดินมีความอุดมสมบูรณ์เหมาะกับการทำเกษตร - มีระบบน้ำใช้เพื่ออุปโภคและบริโภคครอบคลุมทั้งตำบล - มีระบบการประสานงานที่ดีของหน่วยงานต่างๆ ที่อยู่รอบข้าง 	<ul style="list-style-type: none"> - ขาดความร่วมมือ ร่วมใจ และความเสียสละ - องค์กรชุมชนยังไม่เข้มแข็ง และไม่ค่อยเข้าใจในบทบาทของตนในเรื่องการมีส่วนร่วมและการรวมกลุ่ม - ขาดตลาดรองรับสินค้าพื้นเมืองของชุมชนและตลาดสด - ขาดงบประมาณในการดำเนินการโครงการใหม่ๆ

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๓.๒.๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และการให้บริการสาธารณะภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางจาก ยังคงเป็นปัญหาหลักต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ซึ่งปัจจัยหลักในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานก็คือ ด้านงบประมาณ ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลบางจาก ซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องบริหารงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐานให้เหมาะสม และเป็นธรรมอย่างที่สุด ส่วนอีกปัญหาที่สำคัญและจำเป็นจะต้องวางแผนรองรับความเจริญเติบโตทั้งด้านเศรษฐกิจและการขยายตัวของชุมชนคือการวางแผนผังเมือง เพื่อจัดระบบผังเมืองรองรับปัญหาในอนาคต ซึ่งปัญหาผังเมืองนี้ในเมืองใหญ่ๆ หรือชุมชนใหญ่กำลังประสบปัญหามากเพราะไม่มีการวางแผนรองรับการเจริญเติบโตในอนาคต สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลบางจากต้องให้ความสำคัญกับปัญหาการวางแผนผังเมืองเพื่ออนาคตจะไม่ประสบปัญหาที่ไม่รุนแรงมากนัก

ขอบเขตและปริมาณของปัญหา พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย

๑. เส้นทางคมนาคม เส้นทางคมนาคมภายในหมู่บ้านเป็นถนนคอนกรีต ถนนลาดยาง และถนนลูกรัง ซึ่งมีบางเส้นทางเกิดชำรุด ทำให้ประชาชนที่สัญจร - ไปมา ได้รับความเดือดร้อน และเกิดอุบัติเหตุ

๒. ทางระบายน้ำลำคลองบางแห่งยังมีสภาพแคบและตื้นเขิน วัชพืชปกคลุม พื้นที่ชายฝั่งตลิ่งถูกน้ำกัดเซาะพังทลาย และการระบายน้ำในช่วงฤดูน้ำหลากไม่ทันทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วมขัง

๓. ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางจาก ยังมีไฟฟ้าสาธารณะส่องสว่างไม่เพียงพอ ทำให้การสัญจรไป - มา ของประชาชนไม่สะดวกเท่าที่ควร

๔. ระบบประปาภูมิภาค ให้บริการพื้นที่ หมู่ ๓, ๕, ๗, และ ๘ จึงต้องขยายพื้นที่การบริการของประปาภูมิภาคให้ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน

๕. แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร เกษตรกรส่วนใหญ่อาศัยน้ำตามธรรมชาติในฤดูฝน และระบบชลประทาน บางครั้งเกิดปัญหาภัยแล้งทำให้น้ำไม่เพียงพอต่อการทำนา และเกิดปัญหาน้ำท่วมขังในฤดูน้ำหลาก ส่งผลกระทบต่อผลิตผลทางการเกษตร

๖. การโทรคมนาคมและการสื่อสาร ระบบการสื่อสารในปัจจุบันส่วนใหญ่ชาวบ้านจะใช้โทรศัพท์มือถือในการติดต่อสื่อสาร และการส่งของทางไปรษณีย์ ส่วนการโทรคมนาคม ระบบอินเทอร์เน็ตมีบริการฟรี ที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางจาก แต่ภายในหมู่บ้านส่วนใหญ่จะติดไว้ให้ลูกหลานตนเองที่กำลังเรียนหนังสือได้ใช้เฉพาะคร่ำเรือนกับการบริหารของ TOT เป็นต้น

การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต

ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐานสามารถพัฒนาหรือแก้ไข ปรับปรุงได้โดยการจัดหาเงินงบประมาณให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน และในส่วนของพื้นที่ เขตติดต่อกับตำบลข้างเคียง หรือโครงการ/กิจกรรมที่เกินศักยภาพ จำนำแนวทางการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนา เพื่อดำเนินการของบสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ความต้องการของประชาชน

๑. ก่อสร้าง ปรับปรุง เส้นทางคมนาคมให้สะดวก ทิวถึงและครอบคลุมทุกหมู่บ้าน
๒. ขุดลอก และวางท่อระบายน้ำเพื่อความสะอาดในการทำการเกษตร และแก้ไขปัญหาน้ำท่วมขัง
๓. ขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะให้ครอบคลุมทุกพื้นที่
๔. สนับสนุนปัจจัยการผลิตภายในตำบล
๕. สนับสนุนให้มีกิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๒.๒ ด้านเศรษฐกิจ

ในด้านเศรษฐกิจนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลบางจาก ยังต้องพึ่งพาระบบเศรษฐกิจแบบเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ ส่วนอาชีพอื่น เช่น การค้าขาย การรับจ้าง ธุรกิจการรับเหมา รับราชการ รัฐวิสาหกิจ ยังเป็นส่วนน้อยเมื่อเทียบการทำงานในภาพรวม แล้วเมื่อเศรษฐกิจภายนอกชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลบางจากยังไม่มีจุดหมายทางด้านเศรษฐกิจ ไม่มีพืชเศรษฐกิจที่เด่นชัดที่จะดึงดูดการลงทุนจากภายนอก ดังนั้นจึงเป็นปัญหาสำคัญที่จะต้องคิดต่อไปว่าทำอย่างไร จึงจะทำให้เศรษฐกิจภายในชุมชนสร้างจุดขายออกมาให้เห็น เพื่อเป็นตัวกระตุ้นเศรษฐกิจให้นำลงทุนในด้านอื่นๆ สร้างรายได้ให้ประชาชนเพิ่มมากขึ้น

ในด้านศักยภาพในการบริหารงานการแก้ไขปัญหขององค์การบริหารส่วนตำบลบางจากยังต้องอาศัยงบประมาณในการแก้ไขจัดการปัญหาต่างๆ เช่น ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ปัญหาสังคม ปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาเรื่องน้ำ ปัญหาราคาพืชผลทางการเกษตร ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาไม่มีแหล่งจ้างงานภายในชุมชน ปัญหาประชาชนไม่มีอาชีพเสริมหลังจากฤดูการเก็บเกี่ยว ฯลฯ ซึ่งปัญหาดังกล่าวมา ถือเป็นปัญหาเร่งด่วน บางปัญหาจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานอื่น พร้อมทั้งยังต้องอาศัยงบประมาณที่มีอยู่ที่ค่อนข้างจะจำกัด เพื่อบริการจัดการปัญหาให้เกิดประโยชน์เป็นฐานในด้านเศรษฐกิจกระตุ้นการใช้จ่ายการลงทุนภายในท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบางจาก ให้ขยายตัวมากขึ้นในอนาคต

ขอบเขตและปริมาณของปัญหา พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย

ประชาชนส่วนใหญ่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางจาก มีอาชีพหลัก คือ การทำนา รองลงมาเป็นอาชีพรับจ้าง ขอบเขตและปริมาณของปัญหา หรือกลุ่มเป้าหมาย ก็ยังเป็นกลุ่มเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ ฉะนั้น อาจรวมกลุ่มผู้มีความเชี่ยวชาญในการพัฒนาภาคการเกษตร มาให้ความรู้ ความเข้าใจ ให้ครอบคลุมในทุกๆ ด้าน และครบวงจรการผลิตด้านการเกษตร

การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต

ภาคการเกษตรเป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่จะต้องดำเนินการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบางจาก เล็งเห็นความสำคัญเป็นอย่างมาก การจัดสรรงบประมาณ การจัดทำโครงการ/กิจกรรมจะเน้นหนักในเรื่องของภาคการเกษตร อีกทั้ง การจัดสรรงบประมาณ การจัดทำโครงการ/กิจกรรมจะเน้นหนักในเรื่องของภาคการเกษตร อีกทั้ง การเพิ่มพูนความรู้ให้แก่เกษตรกร เป็นนโยบายที่ต้องดำเนินการในอนาคต

ความต้องการของประชาชน

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางจาก ต้องการสถานที่จำหน่ายสินค้าที่มั่นคง ถาวร ลานตากผลผลิตทางการเกษตร เพื่อเพิ่มคุณภาพของผลผลิต ลดความชื้น ก่อนที่จะจำหน่าย เพิ่มมูลค่าสินค้า เพราะลดปัญหาการกตราคาผลผลิต เช่น ข้าวเปลือก เป็นต้น และลดต้นทุนการผลิตไม่ต้องซื้อพันธุ์ข้าว ในการทำนาในฤดูต่อไป

๓.๓.๓ ด้านสังคม

สังคมโดยรวมภายในองค์การบริหารส่วนตำบลบางจากยังเป็นสังคมชนบท กรรมวิธีทางการเกษตรยังอาศัยแรงงานคนยังเป็นสังคมระบบอุปถัมภ์ แม้จะมีการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นมากขึ้น แต่ประชาชนก็ยังไม่ใช้สิทธิหน้าที่ของตนเองที่อยู่ตามรัฐธรรมนูญเพื่อให้การบริหารงานเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ และป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้

ขอบเขตและปริมาณของปัญหา พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย

สำหรับปัญหาที่น่าจะมีผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบลบางจาก ดังนี้

๑. ปัญหาศิลปวัฒนธรรมประเพณีไทยถูกละเลยจากเยาวชน
๒. โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย
๓. เนื่องจากในปัจจุบันภาระค่าใช้จ่ายด้านค่าครองชีพของครอบครัวที่สูงขึ้น มีรายได้ไม่เพียงพอส่งผลให้ครอบครัวมีภาระหนี้สิน และสังคมไม่เข้มแข็ง
๔. การขยายตัวของชุมชนส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน สถานที่พักผ่อนหย่อนใจไม่เพียงพอ (สวนสาธารณะ)
๕. ปริมาณผู้สูงอายุมีแนวโน้มสูงขึ้น สวัสดิการสังคมที่รัฐจัดให้กับผู้สูงอายุยังไม่เพียงพอกับความต้องการของผู้สูงอายุ
๖. งบประมาณมีจำกัดและการขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในด้านผู้สูงอายุโดยตรง

๗. การดำเนินงานด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ/คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส/ผู้ป่วยเอดส์ ยังขาดการบูรณาการและขาดความต่อเนื่อง มีการแยกส่วนความรับผิดชอบตามหน่วยงานต่างๆ ของภาครัฐ

๘. ประชาชนยังไม่เข้าใจในการใช้สิทธิด้านสวัสดิการของตนเอง

การคาดการณ์แนวโน้มอนาคต

การจัดสรรงบประมาณเพิ่มขึ้นประชาชนในตำบลได้รับการช่วยเหลือด้านสวัสดิการเพิ่มขึ้น สร้างเสริมให้ราษฎรทุกคนทุกครอบครัวมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยการฝึกอบรม การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ การให้ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร ในการห่างไกลยาเสพติด

ความต้องการของประชาชน

ประชาชนต้องการมีคุณภาพชีวิตที่ดี ได้รับการบริการสาธารณสุขอย่างทั่วถึง เด็ก เยาวชนได้รับการปลูกฝังให้อยู่ในจริยธรรม มีความสนใจในประเพณีของท้องถิ่นอันดีงาม มีลูกหลานสานต่อวัฒนธรรมอย่างภาคภูมิใจ และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สถานที่เล่นกีฬา ออกกำลังกาย และนันทนาการ อย่างเพียงพอ และใช้พื้นที่สาธารณะประโยชน์หรือพื้นที่ว่างเปล่าให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๓.๓.๔ ด้านการเมือง-การบริหาร

ปัญหาด้านการเมืองและการบริหารนั้นถือว่าเป็นปัญหาสำคัญต่อการบริหารงานในท้องถิ่น โดยเฉพาะปัญหา ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในสิทธิและหน้าที่ ก่อให้เกิดปัญหาด้านการซื้อสิทธิ์ขายเสียง ก่อให้เกิดปัญหาด้านการเมืองการบริหารสามารถแยกเป็นข้อๆ ดังนี้

๑. ประชาชนยังไม่ให้ความสำคัญในการใช้สิทธิในด้านการเมือง การบริหาร

๒. การส่งเสริม พัฒนาและปรับปรุงในส่วนของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล บางจากไม่เพียงพอต่อการบริหารงาน

ขอบเขตและปริมาณของปัญหา พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางจาก บางส่วนขาดการมีส่วนร่วมกิจกรรมทางการเมือง เช่น ประชาสัมพันธ์ การเข้าร่วมประชุม อบรม หรือการให้ความรู้ในเรื่องต่างๆ สาเหตุมาจากประชาชนในพื้นที่ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ช่วงระยะเวลาในการทำงานคือ ๐๖.๐๐ น ถึงเวลา ๑๘.๐๐ น. และบางส่วนไม่ได้อยู่ในพื้นที่ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนมีน้อย ทำให้ไม่ทราบความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง และการบริหารงานไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ส่วนด้านการปฏิบัติงาน ปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลบางจากควรให้มีการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลในการปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากงบประมาณมีจำนวนจำกัด รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางจากส่วนใหญ่เป็นรายได้จากส่วนกลางที่จัดสรรให้ รายได้จากากรจัดเก็บเองมีน้อย เนื่องจาก พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางจากเป็นพื้นที่เกษตรกรรม ไม่มีแหล่งเศรษฐกิจภายในองค์การบริหารส่วนตำบลบางจาก

การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต

องค์การบริหารส่วนตำบลบางจาก จัดให้มีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ และส่งเสริมให้ประชาชนมีความสนใจในการเมืองการบริหารโดยใช้สื่อต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางจาก จัดอบรมแกนนำ/หมู่บ้าน และส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง การบริหารโดยการจัดตั้งกลุ่มตัวแทนของชุมชน/หมู่บ้าน ในด้านต่างๆ ส่วนในเรื่องบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลบางจากจัดให้มีการส่งเสริมพัฒนาระบบการทำงาน โดยการส่งอบรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและมีทัศนคติที่ดีในการทำงานสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ปฏิบัติงาน ทำให้มีขวัญและกำลังใจในการทำงาน และให้ทุกคนยึดถือปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลอย่างแท้จริง ส่วนด้านการพัฒนาการจัดเก็บรายได้ จัดให้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการชำระภาษี การต่อใบอนุญาตต่างๆ และการปฏิบัติตามข้อบัญญัติ การปรับปรุงด้านแผนที่ภาษีให้สามารถจัดเก็บได้อย่างทั่วถึง ยุติธรรม และครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด เร่งรัดการจัดเก็บให้ครบถ้วนตามกำหนดเวลา อีกทั้งออกข้อบัญญัติ เพื่อปรับปรุงอัตราการจัดเก็บให้ทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน และเพียงพอต่อการดำเนินการ

ความต้องการของประชาชน

๑. สร้างความตระหนักให้ประชาชนเล็งเห็นความสำคัญ ของการมีส่วนร่วมในด้านการเมือง การบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลบางจาก และสนใจที่จะมีส่วนร่วมกิจกรรมทางองค์การบริหาร ส่วนตำบลบางจากจัดขึ้น

๒. ผู้บริหาร บุคลากร ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางจาก ได้รับการพัฒนาสามารถ ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพมีการบริการที่ดี สะดวก รวดเร็ว

๓. องค์การบริหารส่วนตำบลบางจากสามารถจัดเก็บรายได้อย่างทั่วถึง และครบถ้วน เป็นธรรม เพื่อมีรายได้ให้เพียงพอต่อการบริหารงานและดำเนินโครงการ/กิจกรรมด้านต่างๆ มีการส่งเสริม และสนับสนุนกลุ่มสร้างอาชีพหรือลงทุนในโครงการ/กิจกรรม เพื่อก่อให้เกิดการสร้างงานและกระจายรายได้ อย่างยั่งยืน

๓.๓.๕ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรธรรมชาติโดยภาพรวมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางจาก ปริมาณขยะใน แต่ละวันมีไม่มากนัก ส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาขยะของครัวเรือน สภาพการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจเป็นไป อย่างค่อยเป็นค่อยไป และการขยายตัวของชุมชนไม่มากทำให้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมไม่รุนแรงมากนัก

ขอบเขตและปริมาณของปัญหา พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย

เนื่องจากประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางจากมีพื้นที่เป็นแหล่งเกษตรกรรม การปลูก การดูแลผลผลิตทางการเกษตร ส่วนใหญ่ประชาชนยังพึ่งพาสารเคมีในการเพิ่มผลผลิตหรือทำลาย วัชพืช จนทำให้ระบบนิเวศน์ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมถูกทำลาย ประชาชนยังไม่เล็งเห็น ความสำคัญของการอนุรักษ์ ป้องกันและดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต

องค์การบริหารส่วนตำบลบางจาก จัดหาพื้นที่สาธารณะประโยชน์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล บางจากมีพื้นที่สีเขียว ลดปัญหาภาวะโลกร้อน และใช้พื้นที่ว่างเปล่าให้เกิดประโยชน์สูงสุด พร้อมทั้งส่งเสริม และสนับสนุนการใช้ปุ๋ยชีวภาพ ลดปัญหาสารเคมีตกค้างในพืชผลทางการเกษตร การปศุสัตว์ จัดโครงการ/ กิจกรรม ให้ความรู้ ความเข้าใจ และสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ ป้องกันและดูแลเรื่องทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม และทำให้ประชาชนหวงแหน

ความต้องการของประชาชน

ประชาชนต้องการมีความรู้ในการดูแล อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างถูกต้อง และมีเครื่องมือเครื่องใช้ และบุคลากรในการจัดการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเพียงพอ สร้างจิตสำนึก มีความตระหนักและมีส่วนร่วมในการพัฒนาในการอนุรักษ์ ป้องกัน ดูแล ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลบางจาก
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

*****

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลบางจาก ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) ข้อ ๒๒ โดยได้รับความเห็นชอบจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางจาก เรียบร้อยแล้ว

ดังนั้น อาศัยอำนาจตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) ข้อ ๒๒ องค์การบริหารส่วนตำบลบางจาก จึงประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ เพื่อเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และประสานแผนพัฒนากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น ต่อไป รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายวิชา ทองยืน)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางจาก